

Η αληθινή ελευθερία

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ τίποτα πολυτιμότερο στον κόσμο από την αγάπη του Θεού και του πλησίον

Ολοι μας ταλαιπωρούμαστε στη Γη και ζητάμε ελευθερία, μα λίγοι ξέρουν τι είναι η ελευθερία και πού βρίσκεται. Κι εγώ θέλω επίσης ελευθερία και την αναζητώ μέρα και νύχτα. Εμαθα πως βρίσκεται κοντά στον Θεό και δίνεται απ' Αυτόν σ' όσους έχουν ταπεινή καρδιά, σ' όσους μετανόησαν και έκοψαν το θέλημά τους ενώπιον του Κυρίου. Σ' όποιον μετανοεί, ο Θεός δίνει την ειρήνη Του και την ελευθερία να Τον αγαπάει. Γιατί δεν υπάρχει τίποτα πολυτιμότερο στον κόσμο από την αγάπη του Θεού και του πλησίον. Σ' αυτά βρίσκει η ψυχή ανάπαυση και χαρά. Η καρδιά μου πονάει για όλο τον κόσμο και προσεύχομαι με δάκρυα γι' αυτόν, να μετανοήσουν όλοι και να γνωρίσουν τον Θεό, να ζήσουν με αγάπη και να γευτούν τη γλυκύτητα της ελευθερίας του Θεού. Ω, όλοι οι άνθρωποι, προσευχηθείτε και κλάψτε για τις αμαρτίες σας, για να σας συγχωρήσει ο Κύριος. Οπου υπάρχει άφεση αμαρτιών, εκεί βρίσκεται η ελευθερία της συνειδήσεως και η αγάπη, έστω και λίγη. Ο Κύριος μας έδωσε την εντολή να αγαπάμε ο ένας τον άλλον. Αυτή είναι η αληθινή ελευθερία: η αγάπη για τον Θεό και τον πλησίον. Εδώ βρίσκονται και η ελευθερία και η ισότητα. Στην κοσμική τάξη είναι αδύνατο να υπάρξει ισότητα - αυτό όμως δεν έχει σημασία για την ψυχή. Δεν μπορεί

Ο Κύριος έδωσε στη Γη το Άγιο Πνεύμα και όσοι το έλαβαν αισθάνονται τον παράδεισο μέσα τους

να είναι ο καθένας βασιλιάς ή άρχοντας, πατριάρχης ή ηγούμενος ή διοικητής. Μπορεί όμως ο καθένας, σε όποια τάξη κι αν ανήκει, ν' αγαπάει τον Θεό και να είναι ευάρεστος σ' Εκείνον - κι αυτό είναι το σπουδαίο. Και όσοι αγαπούν περισσότερο τον Θεό στη Γη, θα έχουν περισσότερη δόξα στη βασιλεία των ουρανών και θα είναι πιο κοντά στον Κύριο. Ο καθένας θα δοξαστεί κατά το μέτρο

της αγάπης του. Η θεία χάρη δεν αφαιρεί την ελευθερία, αλλά συνεργεί μόνο στην εκπλήρωση των εντολών του Θεού. Ο Αδάμ βρισκόταν στην κατάσταση της χάριτος, αλλά δεν του αφαιρέθηκε το αυτεξούσιο. Οι άγγελοι παραμένουν επίσης στο Άγιο Πνεύμα, αλλά δεν τους έχει αφαιρεθεί η ελεύθερη βούληση. Ο Κύριος έδωσε στη Γη το Άγιο Πνεύμα και όσοι το έλαβαν αισθάνονται τον παράδεισο μέσα τους. Ίσως πεις: «Γιατί λοιπόν δεν έχω κι εγώ μια τέτοια χάρη;». Επειδή εσύ δεν παραδόθηκες στο θέλημα του Θεού, αλλά ζεις σύμφωνα με το δικό σου θέλημα.

Παρατηρήστε εκείνον που αγαπάει το θέλημά του: δεν έχει ποτέ ειρήνη στην ψυχή του και δεν ευχαριστείται με τίποτα. Γι' αυτόν όλα γίνονται όπως δεν θα έπρεπε. Οποιος όμως δόθηκε ολοκληρωτικά στο θέλημα του Θεού, έχει την καθαρή προσευχή και η ψυχή του αγαπάει τον Κύριο (Οσίου Σιλουανού του Αθωνίτου).

Γεροντικό

Ο Αββάς Μάρκος ρώτησε κάποτε τον Οσιο Αρσένιο γιατί οι περισσότεροι ευσεβείς και ενάρετοι φεύγουν από τον κόσμο με πολλές θλίψεις και στερήσεις. «Οι θλίψεις για κείνους που τις δέχονται με υπομονή», αποκρίθηκε ο όσιος, «είναι το αλάτι που προλαβαίνει τη σήψη της αμαρτίας και κάνει τους ανθρώπους να παρουσιάζονται στον Ουρανό καθαροί».

Βιβλιοπρόταση

Παγανιστικός ελληνισμός ή ελληνοορθοδοξία;

Αυτό που τελικά επιτυγχάνουν οι νεοπαγανιστές και νεοειδωλότρες είναι να μένουν ξένοι και προς τον χριστιανισμό, που τον απορρίπτουν ασυζητητί, αλλά και προς τον ίδιο τον ελληνισμό, διότι αρνούνται και απορρίπτουν την ιστορική συνέχειά του στην αγιοπατερική ελληνοορθοδοξία. Τεμαχίζοντάς τον, δε, καταστρέφουν την ενότητα του, που όμως τη σώζουν ελληνοποιημένοι συνειδησιακά ξένοι όπως ο Ζακ Λακαριέρ, που δεν διστάζει να δηλώνει: «Νιώθω το ίδιο αν ακούσω ένα ζείμπέκικο, ένα ποίημα του Ελύτη ή βυζαντινή μουσική. Υπάρχει ένα φως που ενώνει την αρχαία και τη σύγχρονη Ελλάδα» («Τα Νέα», 12.6.2002). Πώς μπορεί, λοιπόν, να ευρεθεί κάποια δυνατότητα συγκλίσεως ορθοδοξίας και νεοπαγανισμού; Κάτι τέτοιο θα απαιτούσε ένα θαύμα, ισοδύναμο με νεκρανάσταση των εμμενόντων στην πλάνη των ειδώλων (εκδόσεις Αρμός, π. Μεταλλινού Γεωργίου).

«Δυστυχώς, έπτωχεύσαμεν!»

«**Η** ά το φωνάζω και θά το λέω», που λένε και οι συν-Όλυμπιακοί μου στο γήπεδο: οί συνεχείς άπλοποιήσεις (που εξακολουθούν να γίνονται «στού κασίδη τού κεφάλι») καί, κατ' επέκτασιν, ή πλήρης άποκοπή των μαθητών από την γλωσσική μας παράδοση ύποβάθμισαν δραματικά τού γλωσσικού τους άισθημα με άποτέλεσμα να καταφεύγουν -οί δύστηνοι!- στην χαύνωση των άλλεπάλληλων «έέέ...», να άδυνατούν να οργανώσουν την σκέψη τους καί, έν τέλει, να άρθρώσουν (κυριολεκτικώτατα) λόγο.

Κι έπειδή μ' άρέσει να μιλάω με άποδείξεις, άναγνώστη, σε πρόσφατη έρευνα που διεξήχθη για λογαριασμό τού Ίνστιτούτου Έπικοινωνίας (τά άποτελέσματα τής όποίας άνακοινώθηκαν υπό τόν τίτλο «Μέ ποιά Έλληνικά μιλάμε σήμερα;») μόνο ένα ισχυρό 24,6% γνώριζε ότι «άναφανδόν» σημαίνει φανερά, στό, δέ, «εύσημον» τού 10% θεώρησε πώς δηλοί τού καλού σήμα (στό κινητό, ίσως). Όπως εύστοχα σχολίασε ό Στ. Ράμφος, «τú επιβλαβέστερο κατάλοιπο τής εκπαιδευτικής άργολογίας είναι ή άφασία τής νέας γενιάς, που δηλώνεται άκατάσχετα σαν έπιδημία χωρίς άντιφάρμακο. Οί σημερινοί γυμνασιόπαιδες πάσχουν από έκφραστική άνικανότητα κυρίως έπειδή διδάσκονται Νεοελληνικά καί άγνωστών τού μειζόν οργανικού τους προηγούμενο - τά Άρχαία».

Έπειδή έννοι των άναγνωστών θά άναρωτιούνται ποιά άκριβώς είναι ή χρησιμότητα των Άρχαίων Έλληνικών έν έτει 2008, θά άπαντήσω στό πρακτικό (και μεσο-άστού) τους μυαλό μ' ένα θετικής κατεύθυνσης παράδειγμα: τού να άγνωεις τις άμέσως προηγούμενες μορφές τής ελληνικής είναι σαν να χρησιμοποιεις μόνο τούς 9 πρώτους άριθμούς και να άποκλείεις τούς άπειρους συνδυασμούς που προκύπτουν από τού 10 και μετά. Κάθε λέξη, να ξέρεις, έχει τελείως διαφορετική ύπόσταση καί, άρα, χρήση. Μπορείς να άποκαλέσεις τήν γυναίκα που σε γέννησε μάνα, μητέρα ή μαμά (άναλόγως τά κέφια σου), άλλά ή Παναγία είναι πάντα Μήτηρ Θεού. Κατ' άναλογία, άλλη νοηματική ήχη έχουν στην σκέψη μας οί λέξεις κάρα, κρανίο, κεφάλι, κεφαλή καί κέφαλος, έν ώ και τού μέρος που μένουμε διαφοροποιείται λεκτικώς σύμφωνα με τήν συναισθηματική μας ένταση: ένδιαίτημα, οίκία, έστία, κατάλυμα, σπίτι, φωλιτσα, κονάκι, καί, τέλος, τσαρδί.

Η ελληνική γλώσσα, άναγνώστη, είναι όμορφη, πλούσια καί άκριβής. Για να μην κουράζεσαι, λοιπόν, λέγοντας «Πότε φτάνει τού πλοίο στό λιμάνι;» καί «Πότε φεύγει τού πλοίο από τού λιμάνι;», μπορείς άπλά να ρωτήσεις «Πότε έλλμενίζεσαι τού πλοίο;» καί «Τί ώρα είναι ό άπόπλους;». Έκτός, βέβαια, άν είσαι άριστερός, διότι έν τιαυτή περιπτώσει, ύποχρεούσαι (άπό τού Κόμμα) να άφήσεις κάθε άρχαιοπερητή έκφραση πεσκέσι σε γραφικούς άκροδεξιούς κι έπειτα να μάς κατηγορείς άκριβώς γι' αυτό, πώς, δηλαδή, άναπαράγουμε τήν γλώσσα τής χούντας. Άστοχο, προβλεπόμενο καί, Θεέ μου, τόσο βαρετό!

1. ALCO, 13-28 ΙΟΥΝΙΟΥ 2005

Έξώδικες προειδοποιήσεις καί άπειλητικά μηνύματα στό kallisti.vip@gmail.com